

Hvem kan uti all ting så wäl wara
ärlig,
Och sälja en wara så allmänt begärlig.
Stor sak låt dem winna —
Blott nåsorna rinna;
at snus.

4
Mitt ewiga wotum skall derföre blifwa,
at snus
Må äga vår dyrkan, ty Bachus oss gifwer
blott rus
Jag ingen misunnar den wälsust att
dricka
Om jag blott beständigt har snus i min
ficka

Hwad kan oss förnöja
Och lifwet upphöja?

Jo snus.

Visor och Historier, sålles i hela och halwa böcker
samt åskewis uti Huset N:o 5 på Skomakargatan,
en trappa upp. Grönt Skyllskap wid porten.

Stockholm, Elmén och Granberg, 1819.

Swenska Olet.

Der fanns i norden förr ett Land,
som idel Kämpar hyste,
der braghorn och brödraband
i glada samqwäm lyste:
med armen fast och senig,
till hjertat barst och enig,
der wärjde Götthen jorden.

2.

Men ock i hydda som i stott
då Öl i hornen fylles;
en högtidsdag i rågadt mått
med dubbelt-öl förnylles;
och derför hjeltar föddes,
hwars mod på dran stöddes
och kroppens goda safter;

3

Så nya länder funnos opp
och nya modewaror,
som gåfwo folket swampig tropp
och hug till granna faror,
wår swenska nektar almdes,
win, rack och kaffe tömdes,
som land och hjernor mattat.

N:o 12

4.
Ja sjelfwa migdet afsked fick,
och biens millioner
med bifall utur landet gic
till tacksamme zoner;
men Eddern åter fände,
hwar Norden för ej fände,
i hårar katelackor.

5
Dock härmed sällt word wi,
om twinsot, gift, podager,
med hemorrhoider, strängurt,
ej höjde smakens lager.
Nog sjukdomskonsten wunnit
men mod och färg förswunnit
från Odens wela attler.

6.
Ej lampar, grannlatsberrar blott
wår tids beundran wäcka;
för mö ha wi damer fått,
dem fikonsknappat tåka;
men Riksgälds-sedelns brister,
med foderwerk och flister
mot tidens wäld wi wårde.

7.
Men wåndom till wårt Bl igen
och fädrens enkla seder;
så skall wårt Sverige fämma mår,
dem mår göra heder.
Ty drickom om med wårma,
för den, som will oss närma,
till Swenska åran åter!

Snusares Favorit-Sång.

Det bästa jag skattar af allt hwad jag
äger är Snus,
Långt bättre det smakar, en pris mig att
taga -- än rus;
Den titlar min näsa och lifwar mitt
snige
Om snus icke fanns jag då lefwa ej
wille.

Det synes otroligt --
men är dock för roligt;

Ha snus.

2
Att Sysstrar och Wänner må göra wist
uppå snus
Är lika nödwändigt som bjuda på kaffe --
ja snus.
Hållst är mig i smaken den lufswaste krydda,
Som finnes hos hoga och lågt hwar hydda.
Och uppå allt detta,
Wi ta oss med råtta:

En snus.

3
Wång tusende menstor sin lycka ha gjort
genom snus
fast hälften af wigten är blandadt med
asta i snus